RAUTA KOURA 74

VALMETIN METALLITYÖVÄEN AMMATTIOSASTO PERUSTETTU 1940

2 / 28.2.2015

Elämme edelleen vientiteollisuudesta

OMISSA NIMISSÄ

Valmetilla menee lujaa

Synkistä talousnäkymistä huolimatta Jyväseudulla toimivat yritykset Komas ja Moventas ovat pystyneet kasvuun ja työllistämään lisää ihmisiä.

Myös ammattiosastomme suuri työnantaja, uusi Valmet, julkisti tilinpäätös tietonsa. Firman alku näyttää erittäin lupaavalta. Se nosti arvoaan 70 % osakemarkkinoilla. Sellu ja energia liiketoimintalinja tuplasi saatujen tilaustensa määrän ja palveluliiketoiminta jatkaa tasaisen vahvasti noin miljardin liikevaihdollaan. Rautpohjan kannalta se tietää hyviä työllisyysnäkymiä tulevaisuuteen.

Saaliin on haistanut myös suursijoittaja Cevian Capital, aktiivinen toimija Metson ja Valmetin jakautumisessa, joka myi heti 5,6 % Valmetin osakkeista, tehden varmasti hyvän tilin.

Valmet jakaa osinkoa 81 % nettotuloksestaan osakkeen omistajille eli 0,25€ osakkeelta. Näyttää vahvasti siltä, että historiallinen työn ja pääoman välinen ristiriita jatkaa vain kasvuaan. Ainakin oman näkemykseni mukaan menestyvä teknologia-alan yritys tarvitsee osaavaa työvoimaa vähintään yhtä kipeästi kuin pääomia. Palkitseminen onkin sitten aivan eri luokkaa kun kyseessä on henkilöstö.

Kun yritys tekee tulosta, niin se on mielestäni koko henkilöstön ansiota, josta siis pitäisi palkitakin koko henkilöstöä, niin kuin siinä vanhassa Valmetissa tehtiin. Nykyiset spot reward palkkiot ovat esimiehen harkinnan varaisia ja vastaavat maksimissaan 10 päivän palkkaa, useimmiten viiden. Ei siis mitään veret seisauttavia summia. Lisäksi siitä yhdessä tehdystä tuloksesta esimies sitten palkitsee muutaman henkilön.

Olisi siis luotava yrityksen tulokseen perustuva henkilöstörahasto kelpoinen bonuspalkkio koko henkilöstölle ja lisänä voisi olla nykyisen kaltainen spot reward kannustin. Luulisi, että Metallin sopimuksessa oleva niin sanottuun pärstäkertoimeen perustuva harkinnanvarainen Heko- osuus, josta ollaan tukkanuottasilla jo Korkeinta oikeutta myöten, riittäisi siitä harkinnanvaraisuudesta…

Service puolella on viime aikoina puhuttanut imutelan lockseal tiivisteiden varaosavalmistuksen siirtäminen Rautpohjasta Viron Narvaan.

Kun Rautpohjan työsuojeluorganisaatio puuttui jämäkästi tiivisteiden valmistuksen vakaviin työsuojelullisiin puutteisiin, päätti jossain Rautpohjan ulkopuolella majaansa pitävä päällikkö suuressa viisaudessaan siirtää työt Viroon. Siis joskus näinkin päin, pääosa virolaisistahan työskentelee Suomessa.

Säästöiksi arvioitiin 100 000 euroa.
Kun niitä säästölaskelmia yritimme pääluottamusmiehen kanssa saada esille, ei niitä ainakaan meille löytynyt, voi olla että ei kenellekään muullekaan.

Omassa maakunnassamme on noin 20.000 työtöntä. Jos ei kyseistä varaosavalmistusta voida tai haluta tehdä Rautpohjassa olisi Valmetin jo omien arvojensa ja yhteiskuntavastuun nimissä työllistettävä mieluummin keskisuomalaisia yrittäjiä.

Nyt kyykytetään AY-liikettä

Median ykkösaihe on Euroopassa pitkään jatkunut taantuma. Työttömyys lisääntyy, vienti ei vedä ja syy on ay-liikkeen, joka pitää itsepäisesti kiinni edes jonkinlaisista työntekijän oikeuksista.

Teollisuudelta on poistettu kansaneläkemaksu ja on pienennetty yhteisöveroja. Ay-liike on tehnyt erittäin maltillisen tulosopimuksen ja neuvotellut kolmikantaisesti uuden eläkesopimuksen, mutta mikään ei riitä.

Kokoomuksen mielestä konsensus on aikansa elänyt ja kolmikantaa ei tarvita. Työntekijän koeaikaa tulisi pidentää, työaikapankeista ja tehokkaiden työtuntien lisäämisestä pitäisi päättää hallituksessa sekä sitä minkä kokoisia yrityksiä yt-neuvotteluraja koskee. Keskustaa ei kiinnosta kuin keskiolut tai sen poisto kaupoista ja Persut lyövät puukkoa työmiehen selkään aina tilaisuuden tullen, esimerkkinä työntekijän sairauskarenssin poistavaa vuosilomalain parannusta vastustaminen eduskunnassa.

Sokerina pohjalla ovat viimeaikaiset Ay-liikkeen ja EK:n väliset neuvottelujärjestelmän uudistamisesta käydyt neuvottelut. Neuvotteluista saatujen tietojen mukaan työnantajapuolen eräänä keskeisenä tavoitteena oli ammattiosastojen ”laittomista” lakoista määrättävien hyvitys sakkojen määrän korottaminen tähtitieteelliselle tasolle, jopa 180 000 euroon. SAK:n hallitus totesi, ettei neuvottelujen jatkamiselle ole edellytyksiä.

Hyvät ammattiosastomme jäsenet. Nyt vaalien lähestyessä on vakavasti mietittävä sitä, mitkä edustajat tai mikä puolue niitä metallimiehen asioita todella ajaa tässä yhteiskunnassa. Jos seuraavissa vaaleissa valtakuntaan tulee porvarihallitus niin kyyti saattaa olla todella kylmää palkansaajan kannalta. Silloin voimme kysyä, että kenenkä isänmaassa sorvin kampea käännämme.

Tarmo Pekonen

puheenjohtaja Metalli 74

RAUTAKOURA 74
Julkaisija
Valmetin metallityöväen ammattiosasto ry 74
Osoite: Järjestöjen talo
Kalevankatu 4, 3. kerros
40100 Jyväskylä

Vastaava päätoimittaja
Tarmo Pekonen p. 0450633 4392
tarmo.pekonen (at)pp1.inet.fi

Lehtityöryhmä
Kari Taivassalo
Tuomo Liukkunen
Tuomo Leinonen
Jari Pöysti
Antero Raninen
Jani Närhi
Pertti Salo
Arto Salmi
Olavi E Kokkonen

Lehden taitto
Kari Taivassalo ja Tarmo Pekonen
Painos 2700
Painopaikka Esa Lehtipaino oy Lahti
Jakelu Itella
Kansikuva: Kankaan paperitehtaan portilla
1961
Kuvaaja J.M. Eriksson, Keski-Suomen museon kokoelmat

Teollisuudessa on tulevaisuus

Jokunen vuosi sitten Suomessa yleistyi sellainen ajattelu, että ei meillä oikeastaan teollisuutta tarvita. Uudet työpaikat syntyvät palvelualoille ja hyvinvointi syntyy sitten sitä kautta. Niin että eihän me oikeasti enää mitään vanhanaikaista ja saastuttavaa teollisuutta tarvitakaan!

Voitte uskoa, että olemme paiskineet töitä tällaisen ajattelun kitkemiseksi. Työn on tehnyt vaikeaksi se, että meiltä tosiaan löytyi ja löytyy kai vieläkin päättäjiä, jotka tosissaan uskovat esimerkiksi, että sähkövirran saamiseen nyt ei tarvita muuta kuin että iskee töpselin kiinni pistorasiaan.

Liekö ansio meidän puheissamme vai talouden taantumassa, meidänkin sanomamme näyttää vähitellen ottavan tulta. Tästä on hyvänä esimerkkinä Teollisuuden palkansaajien (johon Metalliliittokin kuluu) järjestämä tilaisuus kansanedustajille viime keväänä. Paikalla oli lähemmäs kolmekymmentä teollisuuden asioista kiinnostunutta edustajaa. He viihtyivät lähes poikkeuksetta pitkään tilaisuudessamme, eikä syynä tainnut olla pelkästään hyvä tarjoilu.

Samoin nyt alkuvuoden vaalitilaisuudet kaikkien puolueiden ehdokkaille vetivät poikkeuksetta hyvin väkeä kaikissa vaalipiireissä. Osasyynä oli varmaan sekin, että pystyimme yhdessä työnantajaliiton kanssa esittelemään samanlaisia tavoitteita.

Meidän esityksemme tällä kiertueella oli otsikoitu ”Työtä ja hyvinvointia”.

Siitähän tässä on kyse. Ilman työtä ei synny hyvinvointia. Ja työn luomiseksi tarvitaan menestyviä yrityksiä niin teollisuuteen kuin muuallekin yksityiselle sektorille. Sitä kautta meillä on mahdollisuus menestyä.

Sillä totuus vain nyt on niin, että emme me täällä pelkästään toistemme paitoja pesemällä menesty. Ja kun sanon näin, en vähässäkään määrin halveksu tai vähättele palvelualoja ja niiden tuomia työpaikkoja sekä panosta yhteiskunnassa. Julkisesta sektorista puhumattakaan.

Kokemus kuitenkin osoittaa, että Suomesta ei juuri löydy menestyvää palveluvientiyritystä, jolla ei ole tuotantoa kotimaassa. Siis nimenomaan teollista tuotantoa.

Miksi vientiteollisuus on niin tärkeä? Miksi edelleen voidaan sanoa, että Suomi elää vientiteollisuudesta? Ei tarvitse omata korkeaa oppiarvoa kansantaloudessa, että oivaltaa esimerkiksi sen, että viennillä me rahoitamme tuontia. Siis koneita, laitteita, elintarvikkeita…

Viennillä ja yleensäkin teollisuudella me hankimme tuloja, joilla rahoitamme yhteiskunnan toimintaa. Tämä tapahtuu monta eri kautta. Yritykset ja työntekijät maksavat veroja jne.

Otan kaksi esimerkkiä, toisen omalta alaltamme ja toisen metsäteollisuudesta. Elektroniikkateollisuuden ja paperiteollisuuden yhteenlaskettu osuus kokonaistuotannostamme oli tämän vuosituhannen alussa noin 12 prosenttia. Vuonna 2013 näiden alojen osuus oli enää kolme prosenttia. Tässä muuten on se kuuluisa teollisuuden rakennemuutos.

Tällä vuosituhannella tämä on merkinnyt noin kahdeksan prosentin menetystä kokonaistuotannossa. Vuoden 2014 tasossa puhutaan 16 miljardista eurosta. Yhteys Suomi-nimisen valtion velkaantumiskehitykseen lienee ilmeinen. Puhumattakaan kymmenistä tuhansista menetetyistä työpaikoista.

Sellainen huomautus vielä, että näiden alojen alamäellä ei ole ollut mitään tekemistä sen kanssa, että olisimme muka hinnoitelleet työmme liian kalliiksi täällä Pohjan perukoilla.

Tarvitaan uskottavaa, pitkäjänteistä teollisuuspolitiikkaan. Tarvitaan rohkeaa panostamista niin valtion kuin yritystenkin puolelta. Tarvitaan osaamisesta huolen pitämistä kaikilla tasoilla. Tarvitaan riittävästi energiaa kilpailukykyiseen hintaan. Emme saa itse pilata mahdollisuuksiamme niissä asioissa, joihin vielä pystymme vaikuttamaan.

Sillä Suomi elää teollisuudesta vielä pitkään!

Riku Aalto

Metallityöväen Liiton Puheenjohtaja

AMMATTIOSASTON SIHTEERI VAIHTUU

Ammattiosaston toimikunnan järjestäytymiskokouksessa 3.12.2014 valittiin osaston uudeksi sihteeriksi Kari Taivassalo. Aikaisempi sihteeri Olavi E. Kokkonen siirtyi työelämästä eläkkeelle, mutta jatkaa toimikunnan jäsenenä.

Kari Taivassalo on ammattiosaston pitkäaikainen jäsen, joka hoitelee myös osaston kotisivujen julkaisua ja yleensä kaikkea ATK:n liittyviä asioita. Kari aloitti metallimies uransa Tourulan tehtaalla jyrsijänä vuonna 1985. Nykyinen työpaikka on Komas oy, jossa Kari toimii mittalaitekalibroijana. Hän asuu Hankasalmen asemalla omakotitalossa. Kari on aktiivinen Hankasalmen työväenyhdistyksen demarijäsen ja toimii myös Työväen Sivistysliiton Jyväskylän seudun Opintojärjestön hallituksessa.

Ammattiosaston uusi sihteeri Kari Taivassalo

PAIKALLISEN SOPIMISEN HANKALUUS

EK : n linja työmarkkinaneuvotteluissa on paikallisen sopimisen lisääminen. Yleissitovuudet halutaan kitkeä pois. Sopimusjärjestelmien hajaannuttaminen on tapahtunut organisoidusti.

Paikallinen sopiminen on ollut olemassa jo kauan. 80 – luvun lopulta saakka tehdyt muutokset virallistettiin meidän työehtosopimuksessa. Paikallinen sopiminen tuli viralliseksi käytännöksi, epävirallisen sijaan. Työmarkkinoille haluttiin joustavuutta tavoitellen yhdensuuntaista hyötynäkökantaa.

Työaikakysymykset ja markkinoiden aaltoilevuudesta johtuen perustettiin työaikapankkeja. Suomessa ei ole riittänyt että meillä on käytössä jo lomautukset, osa-aikatyöt, pätkätyöt, nollasopimukset ja vuokratyö.

Paikallinen sopiminen on usein haastavaa. Tulkitsemisen vaikeus ja toistemme ymmärtämättömyys antavat jalansijaa epäilyksille. Työnantajan direktio – oikeus onkin kaventunut vain epäsuorasti.

Sopimuskulttuuri käytännössä sanelee yritysten käytännön. Onko asioista totuttu sopimaan hyvin? Tiedon taso ja luottamus molemmin puolin ovatkin avainasemassa. Sopimuspaperiin pitäisi pystyä luottamaan. Tosin virallinenkin sopimus voi olla vain paperia, jos yrityksissä ei sopijaosapuolille ole selvennetty, kenellä on nimenkirjoitusoikeus olemassa.

Valmetissa on HEKO – pisteasia viety, jo korkeimpaan oikeuteen saakka. Kiista koskee juuri paikallisen sopimisen pitävyyttä. Pisteitä oli tarkastettu ylöspäin ja rahan sijaan saatiin kylmää kättä. Pitäisikö jättää asia ”herran” haltuun, vai kehittää sopimuskulttuuria, josta ei löydy porsaanreikiä?!

Tuomo Leinonen

ELÄKEKATTO EI RATKAISE MITÄÄN

Suomessa on taas vaalien lähestyessä viritelty keskustelua eläkekatosta. Ajatusta on lämmitetty myös Metalliliiton piirissä. Liitto ottaa asiaan kantaa toukokuussa kevätvaltuuston kokouksessa.

Eläkekatto tarkoittaa sitä, että määriteltäisiin jonkinlainen yläraja, jota enempää kenellekään ei maksettaisi eläkettä, ei ainakaan tätä lakisääteistä. Kuulostaa sinänsä hyvältä: ”ylisuurista” eläkkeistä joutaakin leikata, moni varmaan ajattelee. Herrojen ökyeläkkeitä on syytä leikata!

Valitettavasti asia ei ole näin yksinkertainen. Pörssiyhtiöiden johtajien ja muiden isojen pomojen eläkkeitä ei saataisi katolla kuriin. Johtajasopimuksilla sovituilla lisäeläkkeillä ei ole mitään tekemistä lakisääteisen työeläkkeen kanssa.

Eläkekatto saattaisikin jopa lisätä eriarvoisuutta eläkkeensaajien keskuudessa. Pienipalkkainen ei ostoeläkkeitä hanki.

Suomessa on sellainen eläkemalli, että eläkettä kertyy suhteessa siihen, mitä kukin ansaitsee. Prosenttiperusteista eläkemaksua maksavat sekä palkansaajat että työnantajat. Eli jos sinulla on isommat tulot, saat myöskin isomman eläkkeen. Tätä kai voi pitää aika oikeudenmukaisena. Ei se tuntusi kovin mukavalta, jos työansioilla rakennettu elämä ja elintaso täysin romahtaisivat sen takia, että eläke ei olisi missään suhteessa tuloihin.

Ihan tasaeläkettä ei kukaan taida ajaa. Mutta monen mielestä ”liian korkeita” eläkkeitä pitäisi siis oikeudenmukaisuuden nimissä leikata. Tässä keskustelussa tuppaa unohtumaan se, että näitä huippukertymiä on toki jo leikattu, on leikattu kahteenkin otteeseen. Takavuosina eläke laskettiin neljän viimeisen työssäolovuoden kahden parhaan vuoden palkasta. Tämä tietenkin hyödytti hyvätuloisia.

Viimeisin leikkaus on aika tuore. Kun eläke lasketaan koko työhistorian perusteella, niin kuin nyt on päätetty, se leikkaa suuria eläkkeitä ja hyödyttää vastaavasti pieni- ja keskituloisia. Ja onhan työttömyysturvankin puolella leikkuri, joka tasaa kohtuullisen reippaasti isompia päivärahoja.

Yksi ajatusmalli lähtee siitä, että leikataan korkeita eläkkeitä verottamalla niitä aivan tuhottomasti tietyn rajan jälkeen. Tosin nytkin on jo voimassa kuuden prosentin ylimääräinen veronkiristys eli ns. solidaarisuusvero yli 45 000 euroa vuodessa eläketuloa saavilla.

Eläkekattoa perustellaan usein sillä, että onhan sellainen voimassa useimmissa Euroopan maissakin. On niin, mutta näissä maissa onkin sitten voimassa useamman rinnakkaisen eläkejärjestelmän malli. Eli kyllä kaikissa maissa katoista huolimatta maksetaan hyvinkin korkeita eläkkeitä. En ole ihan vakuuttunut siitä, että meidän kannattaisi lähteä viemään hyvin toimivaa eläkejärjestelmäämme tuohon lisäeläkkeiden suuntaan.

Seurauksena saattaisi olla jättipotti yksilöllisiä eläkevakuutuksia ja säästöhenkivakuutuksia kauppaaville henkivakuutusyhtiöille ja pankeille.

Puolueeton, tutkimuksia ja taustaselvityksiä tekevä Eläketurvakeskus on tullut siihen tulokseen, että meidän ongelmanamme eivät niinkään ole suuret eläkkeet vaan pienet eläkkeet. Olen samaa mieltä. Puolet nykyisistä eläkeläisistä saa eläkettä alle 1 400 euroa kuukaudessa. Eikö meidän pitäisi keskittyä enemmän ajamaan heidän etujaan kuin vaatimaan suurempien eläkkeiden karsimista?

Jos eläkekatto tulisi, se ei nimittäin millään tavalla helpottaisi pienituloisten eläkeläisten asemaa. Pikemminkin se lisäisi eriarvoisuutta. Varsinkin nuorempi polvi kärsisi. On nimittäin niin, että omaisuudensuoja estää puuttumasta takautuvasti jo ansaittuihin eläkkeisiin. Nuoret siis maksaisivat ensin korotettua eläkemaksua, jotta meidän vanhempien eläkkeet maksettaisiin täysimääräisinä. Itse he sitten saisivat leikattua eläkettä.Ei kuulosta oikein solidaariselta!

Pentti Mäkinen
Metalliliiton valtuuston puheenjohtaja

VAIKUTTAMISEN AIKA LÄHENEE

Eduskuntavaalit pidetään 19.4.2015 ennakkoäänestys 8.-14.4 2015. On tärkeää käyttää jokaisen äänioikeutetun tätä lain suomaa mahdollisuutta.

Edellisissä vaaleissa Keski-Suomen äänestysprosentti oli 69. Prosentti on pieni. Jos pystyttäisiin laskemaan äänestysaktiivisuus tämän lehden lukijoista tai palkansaajista yleensä prosentti olisi vieläkin pienempi. Saatikka niitten joilla menee heikommin, ovat työttöminä tai muutoin syrjäytyneitä. Muistettava on että, nukkuvien puolueella ei ole kansanedustajia. Äänestämättä jättäminen on viesti että muut voi tehdä päätökset maan asioista puolestasi.

Alhainen äänestys aktiivisuus on yksi syy perinteisten työväenpuolueiden heikkoon menestykseen (vaalit 2011 SDP+Vas kannatus yhteensä 27,2%). Aktiivisimmat äänestäjät löytyvät yrittäjistä, maanviljelijöistä ja eläkeläisistä.

Toisena syynä on äänestäjien selän kääntäminen perinteisille työväenpuolueille. Jos entiset tehdastyöntekijät tietäisivät taukotilojen pöydillä olevan Perussuomalaisten mainoksia tai Maaseudun tulevaisuus lehtiä niin kääntyisivät haudoissaan. Ei viime vaaleissa Teuvo Hakkarainen mennyt eduskuntaa pelkästään Perussuomalaisten tai helluntalaisten kannatuksella tai Sinuhe Vallinheimo kokoomuksen. Herää kysymys mitä sahuri Hakkarainen tietää tavallisen palkansaajan asemasta tai mitä tehnyt heidän eteen eduskunnassa. Perussuomalaiset ja Keskusta mm vastustivat vuosiloman aikana sairastuneen loman siirtoa. Kokoomus ajaa yhteiskuntasopimusta jonka tarkoituksena on heikentää irtisanomissuojaa ja työttömyysturvaa sekä pidentää työaikaa.

Puhutaan myös että perinteiset puolueet ovat hylänneet duunarit. Tähän en usko, kyllä jokaisella työväenliikkeen kansanedustajalla on perusarvot mielessä. Ei työväenliikkeen kansanedustajissa ole missejä eikä muita media julkkuja vaan pitkän linjan puolue aktiiveja. Mikäli epäilet että puolueemme ehdokkaat tai puolueitten puheenjohtajat ei noteeraa perusduunaria tai ovat etääntyneet heistä, pysähdy jututtamaan heitä ja antamaan palautetta. Valitettavan usein näkee kun on tapahtumia kävelykadulla tai kauppojen edustalla tavallisen duunarin kiertävän pisteen kaukaa. Näin arvokas palaute suoraan ytimeen jää menemättä.

Tosin myös Sdp on tehnyt virheitä. Kuitenkin nyt Antti Rinteen aikana puolueessa puhaltavat uudet tuulet, joten menneistä on syytä ottaa opiksi ja mennä eteenpäin.

Tulevissa vaaleissa ehdokkaana on pitkän linjan metallimies, pääluottamusmies Arto Liikanen Muuramesta. Arto on työskennellyt myös levyhallilla Rautpohjassa. Tällä hetkellä elanto perheelle, johon kuuluu Kalle poika sekä vaimo Kirsti, irtoaa Harvialta. Arto on metallinvaltuuston jäsen, toiminut vuosia kunnallisissa luottamustoimissa. On suorasanainen kansanmies joka tuntee tavallisen ihmisen arjen.

Nyt ei nukuta, eikä äänestetä Persuja. Äänestetään Artoa, työelämän aitoa asiantuntijaa!

Juha Reijonen

Onko teknologiateollisuus todella auringonlaskun ala?

Poliittisissa keskusteluissa ja yleisessä mielipiteiden vaihdossa kuulee usein väitteitä siitä, että olisimme siirtyneet teollisesta yhteiskunnasta täydellisesti jälkiteolliseen palveluyhteiskuntaan. Tavaran vienti korvautuisi palvelujen viennillä. Mitähän muuten ne palvelut, jotka eivät kohdistu tavaravientiin, olisivat?

Vanha Kangas Kuva K Taivassalo

Uudenlainen maailma alkaa näkyä jo energia-, ilmasto- ja liikennepoliittisessa päätöksen teossa, jossa vähitellen on alettu unohtaa vientiteollisuuden toimintaympäristölle tärkeät elementit.
Vaikka viennin arvo on pudonnut merkittävästi vuodesta 2008, on se silti n.78 miljardia euroa eli 40 % bruttokansantuotteesta. Teollisuus kattaa viennistä edelleen huimat 90 %, sisältäen tavaraviennin ja palvelut. Ei siis vieläkään varsinaista auringonlaskua…
Pienyrittäjä järjestöt pitävät suurta ääntä yrittäjyyden tarpeellisuudesta ja kaikkivoipaisuudesta. Rehellinen yrittäjä on tietenkin tärkeä ja tarpeellinen tässä yhteiskunnassa. On kuitenkin myös selvää, että emme me kaikki voi ryhtyä yrittäjiksi. Tarvitaan osaavaa ja ammattitaitoista työvoimaa mm. teknologiateollisuuden vaativiin ammattitöihin. Erään kaupungin kehittämisyhtiön johtaja kertoi, että jos yrittäjäksi aikova ei saa edes investointituki paperilla yritystään näyttämään kannattavalta, kannattaa silloin hakeutua muunlaisiin tehtäviin.

Suomessa on 261000 yrittäjää. Suuri osa uusista työpaikoista tulee Pk-yrityksiin. Mikä tai kuka sitten on yrittäjä? Aikaisemmin yleisessä kielenkäytössä parturikampaaja, muurari, putkimies tai maanviljelijä oli ammatinharjoittaja. Nykyään yrittäjä. Vain 35 % yrittäjistä työllistää itsensä lisäksi jonkun ulkopuolisen henkilön. Siis kuitenkin hyvä, että jonkun. Jossain mielessä huvittavalta tuntuu se, että melko suurenkin yrittäjäjärjestön puheenjohtajana on jalkahoitaja kun järjestössä toisaalta on jäsenenä keskisuuria teollisuusyrityksiä, joiden tarpeet ovat varmasti aika erilaisia.

Joka tapauksessa on kuitenkin selvää, ettemme voi pelkästään parturoida toistemme hiuksia, tai paistella toisillemme pizzaa tai kebabia, vaikka silläkin verotietojen mukaan saa kerättyä melkoiset tilit. Tarvitaan vientiyrityksiä, jotka tuovat kansantalouteen valuuttatuloja ja työpaikkoja sekä verotuloja, joilla voimme ylläpitää julkista talouttamme. Pelkästään teknologiateollisuus työllisti vuonna 2014, huonoista ajoista huolimatta, suoraan 285 000 henkilöä ja välillisesti 700 000 eli 30 % Suomen koko työvoimasta. Suomen koko viennin arvosta se vastaa 50 %. Pk-yritysten vastaava luku on 28 %. Savupiipputeollisuuttakin siis tarvitaan. Erittäin huolestuttavalta vaikuttaa vientiyritysten työpaikkojen määrän jatkuva laskusuunta. Keski-Suomea koittelee viimeisimpänä Valtran Suolahden tehtaan n.140 hengen irtisanomiset ja UPM Jämsänkosken PK-5:n sulkeminen. Tuo Valmet Rautpohjassa rakennettu konejättiläinen oli rakennusaikansa huipputeknologiaa ja työllistää toista sataa henkilöä Jämsänkosken tehtaalla sekä satoja hankintaketjussa. Vuodesta 2008 tähän päivään teknologiateollisuudesta on poistunut n.45 000 työpaikkaa. Todella paljon juuri paperi teollisuudesta. On laskettu, että yhden työpaikan poistuminen teollisuudesta vie kolme työpaikkaa julkiselta sektorilta ja palveluista.

Onneksi on myös positiivisia näkymiä maakuntamme teollisuudessa. Äänekosken biotuotetehtaan mahdollinen suurinvestointi toisi varmasti piristysruiskeen niin rakentamiseen, puunhankintaan ja kuljetukseen kuin konepajateollisuuteenkin. Se varmasti vauhdittaisi maakuntamme horroksessa uinuneita maantie ja junarata hankkeita. Vientiteollisuus tarvitsee kuitenkin myös markkinoita. Erittäin toivottavaa olisi, että jonkinasteista elvyttävää talouspolitiikkaa lisättäisiin EU tasolla. Pohjois-Amerikassahan painokoneet ovat olleet jo useamman vuoden kolmessa vuorossa ja setelielvytyksellä on pantu markkinat väkisin käyntiin. Samaa yrittää nyt Euroopan Keskuspankki aloittamalla valtioiden ja keskuspankkien velkakirjojen ostamisen massiivisella euromäärällä.

Tulevaisuus ei lyhyellä tähtäyksellä vaikuta yltiövaloisalta, mutta toisaalta maakuntamme vientivetoinen teollisuus saattaa markkinoiden avautuessa lähteä rajuunkin nousuun. Auringon nousua toivoen.

Tarmo Pekonen

AY-TOIMINTA ON YHTEISTOIMINTAA EI YKSILÖ URHEILUA

Yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta. Kolme muskettisoturia 70- luvulta. Juhani Harju, Erkki Pelkonen ja Raimo Räsänen.

Sanotaan, että sitä tikulla silmään joka vanhoja muistelee, mutta ehkä sittenkin vähän.

Meitä 40-luvun alussa syntyneitä sota-ajan lapsia yhdisti erityisesti yksi asia: me olimme köyhiä. Teimme töitä tehtaalla ja ammattiyhdistysliikkeessä paremman huomisen toivossa hartiavoimin ja nimenomaan yhdessä. Paljon parannuksia saatiinkin aikaiseksi ja vähän jäi vielä tulevillekin sukupolville tehtäväksi. Nykyaikana valitettava harhaluulo on se, että kaikki parannukset työkansan elämään ovat tulleet itsestään, kuin ”Manulle illallinen”.

On varmaa, että ei nykyäänkään pärjätä yksin. Tarvitaan työtovereita ja joukkovoimaa. Valitettavasti sooloilun merkkejä on havaittavissa. Yhdessä tekemisen perinne alkaa heiketä.

Niinpä pääomapiirit pyrkivät käyttämään tilannetta hyväkseen. Ay-liikettä yritetään murentaa ja työehtoihin ja eläke etuihin koitetaan porvarien toimesta saada heikennyksiä.

Meillä Valmetin eläkeläisillä on vielä kohtuullinen toimeentulo, kunhan ei kuuta kurkoita. Toiminta on vilkasta ja yhteisiä harrastuksia riittää. Elämänmyönteinen asenne tekee pilvisestäkin päivästä aurinkoisen. Tervetuloa joukkoon!

PS. Ennen oli viini, laulu ja naiset. Nyt on laulu jäänyt vähän vähemmälle…

Erkki Pelkonen

Huru-ukko

(Entinen Rautpohjan tehtaitten pääluottamusmies, kaupungin valtuutettu ym. ym. - Toim. huom.)

LÖYTYYKÖ VASTUUNKANTAJIA!

Yhteiskunnan palveluiden rahoituksen pohja perustuu pitkälti vientiteollisuuteen. Suomen viennistä noin puolet on 25 yrityksen varassa. Viime vuosina teollisuudesta on kadonnut yli 100 000 työpaikkaa ja pelkästään metalliteollisuudesta kymmeniä tuhansia työpaikkoja.

Työllisyystilanne metallialoilla on jatkunut heikkona vuoden 2009 jälkeen, kun työttömien määrä alkoi voimakkaasti kasvaa. Työttömyysluvut olivat pahimmat vuosien 2009 ja 2010 aikana, mutta edelleen vuonna 2014 noin 32 000 Metallin jäsentä sai ansiopäivärahaa.

Nyt tarvitaan vastuunkantajia, jotta suomalainen vientiteollisuus saadaan kasvuun ja yhteiskunnan palveluiden rahoituspohja kuntoon.

Teollisuuden kilpailukykyyn vaikuttavat useat eri tahoilla tehtävät ratkaisut, kuten työmarkkinajärjestöjen ja hallituksen tekemät päätökset unohtamatta työpaikoilla tehtäviä toimia.

Ammattiyhdistysliikettä ei voi syyttää vastuun kiertämisestä. Olemme tehneet useita peräkkäisiä hyvinkin maltillisia työehtosopimusratkaisuja taloudellisesti vaikeina aikoina. Näin olemme osaltamme kantaneet vastuuta yritysten kilpailukyvystä, kun suomalaisen teollisuuden kilpailukyky on säilynyt suhteessa keskeisiin kilpailijamaihimme.

Olemme lisäksi useissa eri yhteyksissä avoimesti esittäneet ratkaisuja suomalaisen teollisuuden toimintaedellytyksien parantamiseksi.

Hyvä esimerkki on eduskuntavaalikiertueemme yhdessä työnantajaliiton edustajien kanssa. Palkansaajat ovat näyttäneet olevansa sitoutuneita suomalaisen teollisuuden toimintaedellytyksen parantamiseen.

Tätä samaa tahtotilaa kaivataan nyt myös työnantajapuolelta ja Suomen hallitukselta.

Työnantajapuolen esitykset Suomen ”jäykkien” työmarkkinoiden joustavoittamiseksi ja yritysten kilpailukyvyn parantamiseksi lisäisivät mielestäni pääosin ainoastaan työnantajien yksipuolista direktio-oikeutta aidon sopimisen sijaan.

Työnantajaleiri ajaa voimakkaasti esimerkiksi nolla-sopimusten käyttöä, tarvittaessa töihin kutsuttavan työvoiman lisäämistä, sekä vuokratyön käytön kasvattamista.

Lakko-oikeutta halutaan rajoittaa ja samalla kasvattaa lakkosakkoja. Lakkosakot halutaan kohdentaa henkilökohtaisesti palkansaajiin. Työsuhdeturvaa yritetään heikentää ja saada työntekijöiden turva toimeentulosta epävarmemmaksi.Tällaisilla toimenpiteillä ei Suomeen luoda uusia teollisia työpaikkoja eikä paranneta teollisuuden toimintaedellytyksiä. Sen sijaan vastakkainasettelu työntekijöiden ja työnantajien välillä lisääntyy. Nyt ei ole keskinäisten voimienmittelöiden aika. Nyt tarvitaan yhteisiä toimenpiteitä työpaikkojen luomiseksi.

Marimekon Kirsti Paakkasen johtamisfilosofia kuuluu näin: ”Työntekijät eivät ole yritykselle kustannuskysymys vaan tuloskysymys, joiden sitoutuminen ja innostus ovat edellytyksenä koko yrityksen menestykselle.”

Suomen päättäjien rooli teollisuuden toimintakyvyn turvaamiseksi niin kansainvälisissä kuin kansallisissakin pöydissä on aivan keskeinen.

Vientiteollisuuden toimintaedellytykset on liian usein unohdettu viimeaikaisissa poliittisissa päätöksissä. Sisämarkkinoiden toimivuus ja julkiset palvelut ovat toki erittäin tärkeitä asioita, mutta täytyy muistaa, että Suomi elää vientiteollisuudesta. Ilman hyvin vetävää vientiä valtio velkaantuu entisestään ja yhteiskunta alkaa näivettyä sisältäpäin. Mikäli tätä kierrettä ei saada poikki niin kansalaisten pahoinvointi lisääntyy entisestään.

Vaalit ovat tulossa, ja ainakin kokoomus ja keskusta ovat ilmoittaneet yhdeksi tavoitteekseen poistaa ammattiyhdistyliikkeen jäsenmaksun verovapauden. Eduskuntavaaleissa ÄÄNESTÄMINEN on kansalaisvelvollisuus, ei kuitenkaan ole samantekevää ketä vaaleissa äänestää. Omaa ehdokasta valittaessa on syytä kiinnittää erityistä huomiota siihen, mikä on ehdokkaan kanta teollisuuden toiminta edellytyksiin liittyviin kysymyksiin. Eduskuntaan tarvitaan nyt henkilöitä, jotka ovat valmiita laittamaan itsensä peliin Suomalaisen teollisuuden ja yhteiskunnan palvelujen säilyttämisen puolesta.

Hyvät toverit! Hoidetaan vaalit kunnialla kotiin ja teollisuutta ymmärtäviä henkilöitä eduskuntaan!

Jyrki Virtanen

Edunvalvontapäällikkö

Metalliliitto

Sata vuotta jäsenyyttä ammattiosasto 74:ssä

Mikkilän suvusta kolme miestä on ollut Valmetin metallityöväen ammattiosaston jäsenenä, yhteensä 100 vuotta. Kymmenvuotiaana vein isälle evästä iltavuoroon. Silloin kävelin tehtaan portista ensimmäistä kertaa. Työmiehet taputtelivat olkapäälle. Itseäni lähinnä pelottivat koneiden äänet ja iso halli.

Vuonna 1956 isäni kielsi menemästä torille, koska siellä oli mielenosoittajat ja poliisit konepistooleineen. Oli yleislakon aika.

Vuosi 1971 oli raskain lakko metallityöläisille, myös minä olin jo työelämässä ja koin tuon ajan. Metalliliittolaisille saatiin kunnon palkankorotukset. Lisäksi laadullisia parannuksia tuli työehtoihin, joista on tullut yleissitovia etuja. Näistä eduista nauttivat nyt myös muutkin kuin metalliliittolaiset, kuten teknikot, myyjät, siivoojat ja

”loimaan loiset”.

Mitä tehdään nyt? Ay-liike on viimeinen rintama EK.:ta vastaan taistelussa työväestön etujen puolesta.

Nyt on saatava työväen näkökulma eduskuntaan. Siihen pystytään vain joukkovoimalla ja äänestämällä ay-taustaisia henkilöitä eduskuntaan.

”Rölli” Erkki Mikkilä

KOLUMNI TIMO HARAKKA

Viron jänis ja Suomen susi

On kiinnostavaa seurata politiikkaa, josta ei ymmärrä mitään. Nykyisessä asemapaikassani Virossa järjestetään vaalit reilun viikon päästä sunnuntaina, mutta en yhtään tiedä, mitkä ovat tärkeimmät teemat, mitä eri puolueet ajavat – tai edes, mitä eri puolueet ovat.

Onneksi ulkomaalaisten sijoittajien yhdistys oli järjestänyt englanninkielisen vaalipaneelin Hotelli Olümpian kokousravintolaan. Olin saanut kutsun, vaikka itse ulkomaalaisena investoin varsin vaatimattomasti lähinnä ruokakauppaan ja kotikadun kiinalaiseen ravintolaan.

Neljä puoluetta oli lähettänyt korkean edustuksen – yksi oli pitkäaikainen valtiovarainministeri, toinen lupaavin nuori kyky, kolmas ulkopolitiikan arvostettu tuntija. Ihmettelin, miksi he tuhlaavat kallista kampanja-aikaa yleisölle, jolla ei ole edes äänioikeutta. Mutta kuten yksi heistä ihan alkuun totesi: ulkomaiset liikemiehet ovat heille kaikkein tärkein kohderyhmä. Rahan vaalipiiri.

Itsenäinen Viro on kahden vuosikymmenen ajan seurannut täysin vastakkaista politiikkaa kuin pohjoismaat. Tyly uusliberalismi pitää yllä epäoikeudenmukaista yhteiskuntaa, jossa sadat tuhannet elävät köyhyydessä ilman säädyllistä sosiaaliturvaa.
Puolet virolaisista työläisistä ansaitsee 350 – 750 euroa kuussa. Teollisuudenkaan keskipalkka ei yltä tuhanteen euroon. Näistä vaatimattomista ansioista on maksettava vielä kaikille yhteinen 21 prosentin tasavero. Näillä palkoilla Tallinnassa on mahdoton tulla toimeen.
Virolaisten on pakko hakea parempaa toimeentuloa Suomesta. Jopa sata tuhatta virolaista käy Suomessa töissä – siis viidesosa koko työvoimasta. 40 000 asuu pysyvästi Suomessa. Ilman Suomea Viron systeemi ei pysyisi pystyssä päivääkään.
Kansantalouden paperinmakuisessa maailmassa Viro onkin esimerkillinen maa. Työttömyys on alhainen ja valtionvelka pienin koko EU:ssa – vain 10 prosenttia kansantuotteesta. Suomen luku, edelleen eurooppalaisittain matala, on 60 prosenttia.
Suomessa Viroa ihaillaan, ymmärtämättä, että oikeistolaisittain oikeaoppinen talous on mahdollinen vain laajan köyhyyden ansiosta ja Suomen työmarkkinoiden tuella. Poliitikoista **Osmo Soininvaara** sanoi ”kadehtivansa” virolaisia – täällä kun ei ammattiyhdistysliike ”ole estämässä” hyviä hankkeita. Yrittäjistä monet uhoavat siirtävänsä firman Viroon, koska yritysvero on nolla.
Soininvaaran ja hänen hengenheimolaistensa olisi ollut hyvä istua hotellin kokousravintolassa kuuntelemassa virolaista vaalipaneelia. Edustajat yli puoluerajojen todistivat, että Viron lumetalous on tullut tiensä päähän.
Kun kaikki ammattitaitoiset työntekijät karkaavat maasta pois – niin lääkärit, tutkijat kuin rakennusmiehet – Virossa ei meille ulkomaisille sijoittajille on tarjolla osaavaa työvoimaa. Investoinnit kuivuvat kokonaan. Matalapalkkaväki tekee matalan jalostusasteen työtä, eikä Viro halua olla Pohjolan Vietnam.
Toisin kuin Suomessa, kaikki ehdokkaat halusivat panna paljon rahaa koulutukseen. Suomen oppisopimusjärjestelmää kadehdittiin, samoin yritysten ja korkeakoulujen yhteistyötä.
Toisin kuin Suomessa, ehdokkaat vaativat yksimielisesti, että palkkojen on noustava. Yksi oli huolissaan ostovoimasta, toinen oikeudenmukaisuudesta, kolmas työnteon kannustimista. Suomen oikeiston ihailema tasavero vaihtuu ensi vaalikaudella pohjoismaiseen progressiiviseen järjestelmään.

Astuin Olümpiasta tihkusateiseen iltaan kohottunein mielin. Kun on tottunut ajattelemaan, että Suomi on pieni maa, Virosta katsottuna Suomi on suurvalta.
Samalla ymmärtää, että kurjuus on aina suhteellista. Kun taantuma hellittää, Suomen vahvuudet ovat tallella, mutta Viron on löydettävä uusi ulospääsy uusliberalismin umpikujasta.

Havaitsin, että vaikka Virossa ammattiliitot ovat heikkoja, loppujen lopuksi poliitikkojen on pakko seurata palkansaajaliikkeen pitkää linjaa. Se, minkä työntekijät ovat taistelleet omaksi edukseen, on viime kädessä myös yhteiskunnan etu.
Viro on kuin arka pienyrittäjä, joka ei uskalla ottaa lainaa, kasvaa ja investoida. Se on jäänyt vähäpätöiseksi alihankkijaksi isolle ja mahtavalla Suomi-tehtaalle. Vaikeuksista huolimatta Suomessa on rohkeutta investoida, kuten Äänekosken biotehdashanke osoittaa, mikä poikii työtä ja hyvinvointia ympärilleen, kuten Valmetin tuore konetilaus todistaa.

On kummallista, jos rohkea Suomi kadehtii arkaa Viroa. Se on sama, kuin susi kadehtisi jänistä. Onhan pupulla toki kauniimpi ja pörröisempi turkki kuin metsien harmaalla pedolla – mutta kansainvälisessä kilpailussa toinen on saalistaja ja toinen on saalis. *

Rikkaan ja köyhän todellisuus

Viime vuoden lopulla oli veronkierrosta hyvinkin monessa uutisessa mainintaa. **Häkämies** ja Ek puolustelivat verosuunnittelua lailliseksi. Sitähän se on, mutta täysin tuomittavaa toimintaa tavallisen palkansaajan näkökulmasta. Kun olet tehdastyöläinen, niin ainoat verovähennykset, jotka laitetaan ilmoitukseen myöhemmin, ovat matka- asuntolainan korkoja kotitalousvähennykset. Niitä tuskin kannattaa kierrättää Luxemburgin kautta ja harjoittaa ”aggressiivista verosuunnittelua”. Moraalisesti veroparatiisit ovat erittäin räikeää ahneutta ja piittaamattomuutta oman maan hyvinvoinnista. Lakia on muutettava heti, jos kikkailulla jää verorahoja saamatta miljardeja, kun samaan aikaan puhutaan kestävyysvajeesta

SAK:n jäsenmäärä on yli miljoona ja metalliliitossa noin 150000 jäsentä. Pitäisi olla helppoa saada Arkadian mäelle meidänkin ehdokkaita, jotka ymmärtävät myös palkansaajan näkökulmaa. Politiikan suuntaa on muutettava enemmän vasemmalle ja pysäytettävä hyvinvointivaltion alasajo. Tämä onnistuu vain äänestämällä ja vain äänestämällä työväestön ehdokkaita.

Heikompiosaisilta viedään vaikka tuhkatkin pesästä. Työllisyysnäkymät heikkenevät koko ajan. Työtön syyllistetään laiskaksi, vaikka yhtälö noin 30000 vapaata työpaikkaa jaettuna noin 300000 työttömällä saadaan aivan hullu tulos. Työnantajien vaatimukset palkankorotuksista luopumisesta useaksi vuodeksi eteenpäin, sekä ylityökorvaukset poistettaisiin kokonaan ym. Tuntuu kuin ei olisi mitään muita keinoja työllistää. Investointeja ei ole tehty pitkiin aikoihin, vaikka yhteisöveron lasku piti olla keino investoinneille. Monet tutkijat ovat tulleet siihen tulokseen, että kurjistamispolitiikka on ollut väärä ratkaisu koko EU:n alueella, elvytys olisikin ollut parempi vaihtoehto, joka nostaisi työllisyyttä ja ostovoimaa. Työväestö on tiennyt tämän koko ajan.

Maailmassa on liki neljäkymmentä miljoonaa orjatyössä olevaa. Vaikka orjuutta ei pitäisi olla missään, niin silti heitä on etenkin kehittyvissä maissa. Suomessa päästiin orjatyöstä reilut sata vuotta sitten, kun ay-liike alkoi vaatia työläisille parempia oloja. Nyt on aivan selvä tavoite työnantaja leirissä, että vain orjuuttamalla on mahdollista nostaa yritykset jaloilleen. Aivan tolkutonta puhetta tulee koko ajan lisää. Nämä ”palkkojen jäädyttämiset, ylityökorvauksien poistot, sekä nollatyösopimukset on otettava käyttöön kaikilla aloilla, muuten suosta ei nousta”. Samaa mantraa toistetaan koko ajan. Näillä teoilla sitä voi sitten omistajat harjoittaa veropolitiikkaa, jossa voiton maksimointi on ainoa tavoite. Harras toiveeni on, että rahan valta loppuisi ja todelliset ihmistä kunnioittavat arvot saisivat taas jalansijan niin meillä, kuin muuallakin maailmassa.

Yksi iso huolenaihe on myös vapaakauppa sopimus eli (TTIP). Siitä on USA ja EU neuvotellut salassa koko ajan. Miksi salaiset neuvottelut, jos se on hyvä sopimus. Mielestäni kansalaiskeskustelua on pystyttävä käymään näin isosta asiasta. Yrityksille annetaan aivan liian suuri valta valtioiden kustannuksella. Valtioilla ei olisi mahdollisuutta puuttua kaupankäyntiin ympäristön ja kansalaisten suojelemiseksi. Toisin sanoen yrityksille voisikin tulla valtion rooli, mikä määräisi kaiken. Valtioille ja kansoille ei jäisi mitään vaikutusmahdollisuutta. Kannattaa seurata sopimuksen edistymistä ja toivoa, että ihmisille jäisi edes pieni mahdollisuus vaikuttamiseen. Huhtikuussahan sitä mennään uurnille.

Olavi E. Kokkonen

KOHTI TOIMIVIA AMMATTIOSASTOJA

Viime aikoina on käyty keskusteluja ammattiosastojen yhdistämisestä. Ammattiosaston tehtävä on jäsenten edunvalvonta. On tosi asia, että nykyinen ammattiosasto rakenne ei ole toimiva. Kaikki osastot eivät edes pidä sääntömääräisiä kokouksia. Tällaisissa osastoissa jäsenen edunvalvonta on mahdotonta.

Seuraavassa liittokokouksessa tulee tehdä päätös ellei osasto toimi, niin jäsenmaksupalautusta ei osastolle makseta. Toiminnan mittarina tulee osaston toimittaa aluetoimistoon ja keskustoimistoon kevät, ehdokasasettelu, syys ja järjestäytymiskokouksista pöytäkirjat. Myös toimihenkilö luettelot tulee toimittaa kuukauden sisällä valinnoista.

Ammattiosaston tulee järjestää koulutusta, olla yhteydessä työpaikkoihin, tukea luottamushenkilöiden valinnoissa ja ylipäätään auttaa ongelma tilanteissa. Kuinka moni jäsen tietää oman ammattiosaston puheenjohtajan? Veikkaan pienimmässä osastoissa pääsääntöisesti tämän tiedon olevan olematonta. Ammattiosaston kautta voi myös tehdä valtuustoaloitteita, koskien mm. työehtosopimukseen parannus ehdotuksia.

Mikäli osasto on ns. erityisalojen osasto voisi se liittyä pääalan osastoon ja osastoon voisi perustaa kyseisen alan jaoston. Tällöin olisi helppo järjestää koulutusta ja löytyisi paremmin resursseja.

Edunvalvonta on yhä vaikeampaa kvartaalitalous yhteyskunnassa. Yhdistetään voimiamme ja toimikaamme jäsentemme eduksi!

Tuomo Liukkunen

Pääluottamusmies

METALLI 74:N VETERAANIEN TOIMINTAA

Ammattiosastomme piirissä on tapahtunut viime vuosikymmenten aikana valtaisa muutos. Me nykyisin eläkkeellä olevat olemme voineet suorittaa työvelvoitteemme useimmiten samalla työn antajalla, joka tänä päivänä ei ole itsestään selvää. Nykyisin on aivan toisin.

Ammattiosaston alkuvuosina oli kolme tukijalkaa.Tourula(kivääritehdas),Rautpohja(-tykkitehdas) ja Jyskä (sytytintehdas). Nykyisin ammattiosaston jäseniä on 61. yrityksessä. Niinpä edunvalvonta ja jäsenten yhteyden pito on vaikeutunut. Pienemmillä työpaikoilla vaaditaan enemmän oma-aloitteellisuutta omien etujen valvontaan.

Niin on myös Veteraani(eläkeläis)toiminnassa. On käynyt ilmi että kaikille ei ole tiedossa kuka on Metalli74.n Veteraani. Jos sait tämän lehden ja Ahjon omalla nimelläsi,etkä ole enää aktiivi työelämässä. Kuulut automaattisesti joukkoomme ilman mitään jäsenmaksuja.

Me Veteraanit olemme kasvava joukko jolle ammattiosasto on suonut mahdollisuuden harrastaa kokous ym. toimintaa huoneistossaan. V.2016. On Veteraanijaoston 20:s toimintavuosi. Ne vuodet pitävät sisällään paljon kokouksia, vierailuja työpaikoilla, matkailua, edunvalvontaa ym.

Matka jatkuu. Kutsumme kaikkia,myös pienemmillä työpaikoilla työskennelleitä sekä naisjäseniämme mukaan toimintaaamme.

Jos olet netin käyttäjä saat päivitetyt tiedot klikkaamalla www.metalli74.fi /veteraanijaosto. Ellet käytä nettiä niin talleta alla olevat kevätkauden tapahtumatiedot.

Kokoustamme säännölliseti joka kuukauden ensimmäinen (arki)tiistai. Ammattioston huoneistossa Kalevankatu 4. 3.kerros. Alkaen klo.12.00.

Ti.3.3. Klo.12.00. Kansaned.ehdokas AHTI JÄRVINEN Vas. Vaali asiaa.

Ti.7.4. Klo.12.00. Kansaned.ehdokas ARTO LIIKANEN Sd. Vaali asiaa.

Ti.5.5. Klo.12.00. Ks-Kuluttajayhd. pj. MIKA KELANDER Kuluttaja-asiaa.

Syyskausi alkaa Ti.1.9. Klo.12.00. ja päättyy 1.12. klo.12.00.uusin aihein.

TERVETULOA MUKAAN TOIMINTAAN. KAHVITARJOILU.

Pertti Salo
Veteraanijaoston pj.

Vanhuuseläke pitkäaikaistyöttömälle 62- vuotiaana

Jos olet ollut pitkään työttömänä ja saanut työttömyyspäivärahaa Kelasta (peruspäivärahaa) tai liiton työttömyyskassasta (ansiosidonnaista päivärahaa) ns. lisäpäiviltä, voit saada vanhuuseläkettä jo 62 vuoden iässä. Vanhuuseläkkeenä voidaan maksaa työeläkettä ja kansaneläkettä. **Eläkkeisiin ei tehdä varhennusvähennystä**. Työmarkkinatuen saaja ei voi saada vanhuuseläkettä 62- vuotiaana.

Oikeus vanhuuseläkkeeseen koskee sinua, joka täytät kaikki seuraavat ehdot: Olet syntynyt 1950- 1957, olet täyttänyt 62 vuotta, olet saanut peruspäivärahaa tai liiton ansiosidonnaista päivärahaa lisäpäiviltä (yli 500 päivältä) eläkkeen alkamista edeltävän kuukauden aikana vähintään yhdeltä päivältä.

Voit itse valita, haetko vanhuuseläkettä 62-vuotiaana tai myöhemmin. Jos et halua hakea sitä, sinulle voidaan maksaa työttömyyspäivärahaa sen kalenterikuukauden loppuun, jona täytät 65 vuotta.

Selvitä omasta eläkevakuutusyhtiöstäsi paljonko eläkkeesi on. Todennäköisesti eläkkeesi on suurempi kuin työttömyyspäivärahasi, joten kannatta selvittää.

Antero Raninen
jäsenhuoltaja

Kansanedustajaehdokas Arto Liikasen vaalistartti

Edellisessä Rautakourassa esitellyn Arto Liikasen vaalistartti tapahtui Seppälän Citymarketin pihassa. Paikalla oli myös Metalli 74:n demariryhmä kannustamassa Artoa kohti Arkadian mäkeä.
Ammattiosaston teltalla kuumaa makkaraa tarjoili Teuvo Tuppurainen ja tukiryhmä jakoi vaalimainoksia. Suoritettiin myös Harvia- sähkökiukaan arvonta. Makkaraa ja esitteitä upposi nälkäiseen vaalikansaan yli 300 kappaletta ja tunnelma oli iloisen positiivinen.
Laukaan Demarien järjestämässä tilaisuudessa Laukaan K-marketin pihassa eduskuntavaaliehdokkaista oli mukana Arton lisäksi Jyväskylän kaupunginhallituksen puheenjohtaja **Riitta Mäkinen** (sd) vaalipäällikkönsä kanssa. Makkara ja politiikka kiinnosti tälläkin kylällä ihmisiä ja kannustavia kommentteja saivat molemmat ehdokkaat. Paikalla oli jälleen myös porukkaa Metalli 74:stä Muuramen ja Laukaan demareista sekä tietenkin laukaalaista yleisöä.

Kävelykadun vaalitilaisuuteen piti alun perin tulla myös Metallin puheenjohtaja **Riku Aalto**, mutta hän jäi sairastumisen takia viimetipassa pois. Teltan oli tällä kertaa pystyttänyt **Ilkka Terimaa** ja makkaratarjoilusta huolehtivat **Teuvo Tuppurainen** ja **Tuomo Leinonen**. Vaalimainosten jakamisen lomassa kerättiin nimiä Operaatio Vaki Duunin kansalaisaloitteeseen, joka tähtää nollasopimukset poistavaan lakiin. Ammattiosastomme porukka oli jälleen aktiivisesti vaalityössä mukana.
Metallimies **Arto Liikanen** on kampanjoinut ahkerasti ja piti vaalitilaisuuden myös ravintola Soppabaarissa, joka oli tupaten täynnä kuulijoita. Tukiryhmä tarjosi sopat aktiiviselle vaalikansalle. **Valmetin Metallityöväen ammattiosasto ry 74:n demariryhmä** suosittelee Artoa erinomaisena ehdokkaana jäsenistölleen.

Tarmo Pekonen

Eduskuntaan tarvitaan verstastason näkemystä

Ahti Järvinen on pitkään ollut mukana työntekijöiden edunvalvontatyössä niin työpaikkalla kuin Ay-liikkeen eri tehtävissä. Kuva Jarkko Mänttäri

Laukaan Kuusaassa asuva Ahti ja kolme muuta Metallin Vaikuttajaa kokoontui tuokioksi keskustelemaan työntekijöiden edunvalvonnan kannalta ajankohtaisista kysymyksistä. Mukana olivat lisäksi metallin liittovaltuuston jäsen **Tarmo Lukkarinen**, ammattiosasto74:n kansainvälisen jaoston sihteeri **Arto Salmi** sekä tämän jutun kirjoittaja **Olavi E. Kokkonen**.

Ilmapiiri on kiristynyt työpaikoilla

Porukalla oli yhteinen näkemys siitä, että työelämän ilmapiirin kiristyminen näkyy monilla työpaikoilla eri tavoin.
”Luottamusmiestenkin asema on usein aika turvaton. Kun luottamuspesti loppuu, voivat kävelyttää pihalle heti kun puolen vuoden suoja-aika on ohi. Työnantajien tarkoituksena näyttääkin olevan murentaa työntekijöiden yhteishenkeä ja saada heidät syömään toisiaan”, **Ahti Järvinen** toteaa.

Jos pääluottamusmies ei ole työnantajan mieleen, niin pestin päättymisen jälkeen olo on usein aika turvaton, kun puolen vuoden irtisanomissuoja-aika on ohi.
Varaluottamusmiehellä ei ole minkäänlaista suojaa ja sen seurauksena kohta kukaan ei halua varaluottamusmieheksi.
Ahti Järvinen muistuttaa, että varaluottamusmies joutuu jossain vaiheessa tuuraamaan pääluottamusmiestä: ”Silloin sillä on se suoja, mutta kun varsinainen luottamusmies palaa paikalle, niin sitten varamiehellä ei ole minkäänlaista turvaa”.
Vasemmistoliiton puheenjohtaja **Paavo Arhinmäki** kiinnittikin eduskunnassa huomiota luottamusmiesten heikkoon turvaan työpaikoilla.
Ahti Järvisen mielestä työnantaja pääsee myös varsinaisesta pääluottamusmiehestä eroon rahan avulla.
”Tuorein esimerkki on tämä tapaus ABB, eikä suinkaan ensimmäinen. Se meno alkoi aikoinaan Valmetin Linnanvuoren tehtaalta. Juttua ei viety oikeuteen, vaan lyötiin rahaa nokan eteen. Sieltä joutui pääluottamusmies lähtemään 90-luvulla. ”
Jokainen työelämässä mukana oleva ymmärtää, mitä siitä seuraa edunvalvonnan kannalta, jos kukaan ei pelottelun takia uskalla lähteä pääluottamusmieheksi. Varmasti alkavat palkat huonontua ja muutkin edut murentua.

Järjestäytymistä yritetään murentaa

Järvinen arvelee, että työnantajapuolen tavoitteena on EK:n kautta painaa järjestäytymisaste alle 50 prosentin, niin saisivat työehtosopimusten yleissitovuuden pois.
Ahti Järvisen mielestä EK on käynyt entistä röyhkeämmäksi julkisuudessa ja sillä on selvästi suunniteltu strategia, jota toteuttamalla halutaan hajottaa työntekijöiden rintamaa.
”Metallialalla työnantajat ovat ruvenneet harrastamaan myös sopimusshoppailua”, eli työehtosopimusta vaihtamalla haetaan työntekijöille huonompia ehtoja, vaikka työntekijät olisivat ikänsä kuuluneet metalliliittoon. Se on härskiä keinottelua.
Ahti Järvinen ei usko, että työntekijöiden kurjistamisella ja palkkojen alennuksilla Suomi saataisiin nousuun: ”Kyllä kansalla pitää olla ostovoimaa. Ja ihan turhaa puhetta, että työmarkkinat ovat jäykät. Monin tavoin tässä on joustettu.”
Me Metallin Vaikuttajat olemme tunteneet Ahti Järvisen pitkään ja olemme sitä mieltä, että hän on oikea mies ajamaan työntekijöiden asioita myös eduskunnasta käsin. Ahdilla on hyvä itseluottamus ja positiivinen elämänasenne, joilla pärjää pitkälle.

Aina heikompien puolella

Itselleen tärkeimpinä yleispoliittisina asioina Ahti nostaa esiin heikko-osaisten ja työssäkäyvien elämänkaareen liittyvät asiat, nuorten syrjäytymistä ehkäisevien opiskelu- ja harrastusmahdollisuuksien lisäämisen, perheiden tukemisen sekä ikääntyneiden kotona asumisen tukemisen.
Kotimaakunnan tulevaisuuden kannalta Ahti pitää tärkeänä erityisesti työttömyyden vähentämistä, luomalla Keski-Suomeen uusia työpaikkoja: ”Yhteiskunnan on tuettava sellaisia kannattavia hankkeita kuin Äänekosken biotuotetehtaan toteuttaminen.”
Yritysten toimintamahdollisuuksia parantaisi Ahdin mielestä myös se, että maakunnan tie- ja rautatieyhteydet pantaisiin nykyistä parempaan kuntoon ja että työntekijöille olisi tarjolla edullisia vuokra-asuntoja.

OLAVI E. KOKKONEN

AMMATTIOSASTO PITI SYYSKOKOUKSENSA VIIME MARRASKUUSSA

Valmetin metallityöväki piti ammattiosastonsa syyskokouksen 27.11.2014 Järjestötalon kokoustiloissaan. Väkimäärä ei aivan suviseurojen kokoluokkaa ollut, mutta kuitenkin päätösvaltainen, kuten aina.

Tilaisuudessa oli mukana myöskin yhteistyökumppanimme Keski-Suomen Osuuspankin edustaja myyntipäällikkö **Timo Kalmari** ja Metallityöväen Liiton edunvalvontapäällikkö Jyrki Virtanen.

Varsinaista kokousta ennen Timo Kalmari

kertoi osuuspankin ja ammattiosaston pitkäaikaisesta yhteistyöstä aina Nisulan osuuspankin ajoista lähtien. Timo myös kertoi, että varakkaiksi tiedetyillä Rautpohjan, Komasin ja Moventaksen rautakourilla on mahdollisuus merkitä Osuuspankin hyvätuottoisia tuotto-osuuksia pankista. Esinearvonnassa rahapussin voitti Rautpohjan **Reijo Salonen**. Arpoja näköjään tiesi, että kenellä sinne pussiin on laitettavaa… Ammattiosaston puheenjohtajaksi valittiin **Tarmo Pekonen**. Puheenjohtajan valinnan jälkeen suoritettiin kunniamerkin jako.

SAK:n kultaisen ansiomerkin sai Komas oy:n varapääluottamusmies, ammattiosastomme pitkäaikainen jäsen ja aktiivi **Markku Tuikkanen.**

Markku on ollut ammattiosastomme toimikunnan jäsen jo vuonna 1980. Hän on alun perin Tourulan Valmetin miehiä, jossa on toiminut mm. osaston luottamusmiehenä ja varapääluottamusmiehenä. Markku on ollut Metallin valtuuston jäsen ja liittohallituksen 1. varajäsen ym. ym. Kunnian osoitus meni varmasti oikealle henkilölle. Onnea Markulle!

Kokouksen loppupuolella estradin otti haltuunsa edunvalvonta päällikkö **Jyrki Virtanen** Metalliliitosta. Jyrki piti erittäin mielenkiitoisen keskustelutilaisuuden ilman ainuttakaan powerpointtia tai kalvosulkeista. Hän nappasi seinustalta tuolin, jolta istuskellen veti vuorovaikutteisen ja vilkkaan keskustelun, jossa käsiteltiin muun muassa valtamedian käymää tiedotussotaa ay-liiketttä vastaan. Keskusteltiin myös muista ajankohtaisista edunvalvontaan liittyvistä asioista.

Kokous oli kaiken kaikkiaan onnistunut tapahtuma, mutta jäsenistöltä toivoisin ehdotomasti suurempaa aktiivisuutta. Ammattiosas-

to järjestää vuodessa kolme sääntömääräistä avointa kokousta, joten ei luulisi olevan jäsenellekään mahdottomuus osallistua edes yhteen niistä.

Tarmo Pekonen

Metallinjäsen! Muistatko vielä mitä tarkoittaa joukkovoima?

Metallin lakko vuonna 1971. Taustalla Valmet Rautpohjan tehtaat.

KORVAAMATON

Kuka on paras työntekija? Kuka ahkerin? Kuka tekee eniten? Kuka on taitavin? Ketä ilman yritys ei tule toimeen? Kuka? Kuka on korvaamaton?

On sanottu, että ainoat korvaamattomat löytyy hautausmaan aitojen takaa risti tai kivi sängynpäätynä ja pari metriä multaa peittona. Kaikki allekirjoittavat tämän, mutta suurin osa kuitenkin pitää itseään korvaamattomana. ”Korvaamattomuus” näkyy haudoilla myös selvästi. Vuoden tai kahden vanhoilla haudoilla on vielä kukkia ja kynttilöitä. Vanhemmat haudat ovat monesti huonommin hoidettuja vailla kukkia. Ei olla enää niin ”korvaamattomia”.

Voidaan kysyä, kenelle me olemme korvaamattomia? Olemmeko valtiolle veronmaksajina? työnantajille työntekijöinä? kavereille ystävänä vai perheelle puolisona ja lapselle vanhempana? Valtiolle olen vain numero tilastoissa ja monet YT:t kokeneena voin väittää, että vähiten korvaamaton olen työnantajalle. Eniten korvaamaton olen varmasti lapselleni isänä. Puolisojen ja lapsien kohdalla tulee esiin ihmisen sopeutumiskyky. Se korvaamattomuus katoaa ajan myötä heidänkin kohdallaan uusien ihmisten astuessa mukaan elämään. Joka vuosi ei enää haudalle tuoda kukkia.

Olen miettinyt, miksi ihminen pitää itseään korvaamattomana? Varsinkin työelämässä, jossa on monta kertaa osoitettu, ettei ammattitaito ja työkokemus merkitse mitään, ja monta kertaa sanottu, että portin takana riittää tulijoita. Miksi työntekijä luopuu vapaaehtoisesti hänelle kuuluvista oikeuksista ja jopa velvollisuuksista jotka vaikuttavat hänen ja työtovereiden hyvinvointiin. Ketä työntekijä pelkää? Ja miksi?

Tulisi olla selvä asia työntekijälle, että sairaana ei tulla töihin. Sairaana jäädään kotiin parantumaan. Sairastamisella kotona tehdään suuri palvelus itselle, työkavereille ja jopa sille työnantajalle, jonka pelossa yritetään puolikuntoisena tulla työpaikalle ja olla tuottavia. Ei ole oikein, että joku on niin itsekäs kuvitellessaan olevansa korvaamaton, että tulee sairaana työpaikalle tartuttamaan työtoverit.

Tästä korvaamattomuudesta ei jaeta mitaleita, eikä palkita muutenkaan. Mitalin sijasta tällainen ”korvaamaton” osoittaa olevansa heikko, itse asiassa ketjun heikoin lenkki, jonka toimista saavat kärsiä myös muut. Jos kukaan ei halua myöntää olevansa heikko, miksi niin moni luulee olevansa korvaamaton?

Ole vahva ja uskalla sairastaa kotona ja tehdä työt terveenä. Sinne, missä ne ”korvaamattomat” nukkuvat, ei ole kiire.

Jani Närhi

Pääluottamusmies, Moventas Gears Oy

Tervehtiminen on osa yhteisöllisyyttä

Työpaikalla hyvinvointi saattaa olla monelle pelkkä haave, mutta monelle myös ihan arkipäivää.
Loppujen lopuksi se hyvinvointi johtuu enimmäkseen työporukasta. On mukava mennä töihin, jos tietää viihtyvänsä työporukan kesken, oli hommat sitten millaisia hyvänsä.
Mutta jos työyhteisö ei toimi, ei päivää pelasta edes mukavat hommat.

Kaikkien kanssa ei voi toimeen tulla, mutta pelkät hyvät käytöstavat kantavat pitkälle.
Tervehtiminen on se ensimmäinen asia. Jos aamulla töihin saapuessasi et saa vastausta hyvän huomenen toivotteluun, vaan naama nyrpeänä kävellään ohi katsomatta silmiin, niin kyllähän sellainen vituttaa. Itse morjenstan joka ikistä työpaikallani vastaan tulevaa ihmistä, mikäli he katsovat silmiin. Jos ei, antaa olla.

Eräässä työpaikassa aloittaessani osastomme silloinen luottamusmies tuli esittelemään itsensä. Juttelimme niitä näitä ja hän itse minulle mainitsi, että hyvät käytöstavat tietysti pidetään yllä, että moi ja huomenta ja niin päin pois. Vastasin, että tottahan toki ja ajattelin, että täällähän hyvä meininki on. Tämän jälkeen kyseinen herra ei minulle seuraavaan neljään vuoteen moikannutkaan.
En tiedä miksi.

Se ei henkilökohtaisesti minua haittaa, jos joku ei tervehdi, mutta kyllä se kieltämättä hieman ihmetyttää. Vuosia samassa työpaikassa, eikä voi edes moikata.
Noh, kaikki tyylillään. Mutta toisinkin voisi olla.
Jotkut työkaverukset viettävät aikaa yhdessä jopa vapaa-aikana töiden ulkopuolella...!
Mistähän lie moinen asia lähtenyt etenemään...?

Tervehtimisestä!

Kosti Orbinski, Moventas Gears Oy

AY-VÄKI, RAUHAN, SOLIDAARISUUDEN, VÄKIVALLATTOMAN JA TASA-ARVOISEN YHTEISKUNNAN PUOLESTA

Perinteiset AY-väen rauhanpäivät olivat tänä vuonna 17.-18.1.2015 Raumalla. Rauhanpäiviä on vietetty jo vuodesta 1974, joten tämä oli 42 kerta kun eri alojen ay-väki kokoontui käsittelemään ajankohtaisia asioita.
Tämän vuoden teemana oli kotimaisista asioista SOTE, mikä muuttuu, kuka maksaa ja nollatyösopimukset, työvelvoite ilman työaikaa.
Kansainväliset aiheet olivat Uhkaako Ukrainan kriisi Suomen turvallisuutta? Israelin ja Palestiinan konfliktin juuret ja nykypäivä sekä EU:n ja USA:n välinen vapaa-kauppasopimus TTIP, -uhka vai mahdollisuus? Aiheista käytiin vilkasta keskustelua alustajien ja panelistien kanssa molempina päivinä.
Rauhanpäivien yhteydessä pidettiin järjestävän organisaation Työpaikkojen rauhantoimikunnan vuosikokous. Valitettavasti tällä kertaa ei tullut osastostamme edustajaa valituksi Työpaikkojen Rauhantoimikuntaan.

Arto Salmi
Metalli-74:n KV-sihteeri

ULKOMAANKAUPAN ONGELMAT JOHTUVATKIN YRITYSJOHDON HEIKOSTA LIIKETOIMINTAOSAAMISESTA

AY- liike on ajanut Suomen ahdinkoon. Työmarkkinat ovat joustamattomat, työlainsäädäntö liian holhoava ja jäykkä, palkat liian suuret ja lomat liian pitkiä sekä työajat joustamattomia. Kilpailukyky on menetetty ja lama on kerta kaikkiaan suomalaisen työläisen syytä.

Tämä on Suomen Virallinen Totuus, jota valtamedia jauhaa päivästä toiseen. Vaatien työelämältä joustoja, mutta jättää kertomatta mitä ne halutut joustot tarkalleen ottaen tarkoittavat. Suomen Yrittäjien toimitusjohtaja **Jussi Järventaus** tosin on osannut vaatia ns. nollasopimusten sallimista ja lisäämistä eli nykyajan torpparilaitoksen luomista suomalaisille työmarkkinoille sekä yrittäjäriskin siirtämistä työntekijälle ja viimekädessä yhteiskunnalle. Tähän on vastannut puheenjohtaja **Antti Rinne**, että jos demarit ovat ensi vaalikaudella hallituksessa, niin nollasopimukset kielletään kokonaan.

Antti Rinne lupaa kieltää nollasopimukset kokonaan, jos demarit on seuraavassa hallituksessa.

Yllättäin vuorineuvosten avokätisesti tukeman Aalto- yliopiston kauppakorkeakoulun professori **Pertti Haaparanta** kirjoittaa Talous ja Yhteiskunta-lehdessä (1/2013) otsikolla: Suomen kilpailukykyongelma johtuu yritysjohdon heikosta liiketoimintaosaamisesta! Emmekö me AY-aktiivit olekaan syyllisiä?

Pitkässä artikkelissaan professori Haaparanta käy perusteellisesti läpi kilpailukykyyn vaikuttavia asioita. Hän toteaa, että Suomen ulkomaankaupassa on rakenteellinen ongelma, liian pieni vientituotteiden valikoima, joka selittää Suomen herkkyyden kansainvälisille heilahteluille. Haaparanta kirjoittaa, että viennin romahtaminen johtuu lähes kokonaan elektroniikkateollisuuden ongelmista, eikä kilpailukyvyn heikkenemisestä. Toinen ja suurempi ongelma on se, että suomalaiset yritykset eivät kykene uudistumaan ja luomaan uusia tuotteita. ”Ydinosaamiseen” keskittyminen on selvästi haitannut uusien tuotteiden kehittämistä. Suomen kilpailukykyongelma ei professori Haaparannan mukaan johdu liian korkeista palkoista vaan yritysjohdon huonosta kyvystä uudistaa ja markkinoida tuotteitaan. Myöskään työmarkkinoiden sääntelyn purkaminen ei ole parantanut kilpailukykyä. Tästä on hyvänä esimerkkinä Englanti, jossa Thatcherin aikana minimoidusta sääntelystä huolimatta kilpailukyky on vuoden 1995 jälkeen kehittynyt selvästi heikommin kuin Suomessa.

Metallityöväen Liiton tutkimuspäällikkö **Jorma Antila** ei myöskään viralliseen totuuteen usko. Hän toteaa Demokraatin haastattelussa(30.12.2014), että Suomen viennin ongelmien juuret ovat teollisuuden rakennemuutoksessa, joka yhdistyy suhdannetaantumaan. Niistä kumpikaan ei johdu kilpailukyvyn puutteesta.

Metalliliiton tutkimuspäällikkö Jorma Antila ei myöskään usko Suomen viralliseen totuuteen

Antilan mukaan valtamedian luoman virallisen totuuden takana eivät suinkaan ole kylmät faktat, vaan kyse on poliittisiin tavoitteisiin sopivasta tarkoituksenmukaisuudesta ja ideologisesta vyörytyksestä. Antila korostaa, että talouskehitystä kuvaavat luvut ovat kaikille samat. Kysymys on siitä, miten niitä tulkitaan ja mitä johtopäätöksiä niistä tehdään.

Eräs SVT:n (Suomen Virallinen Totuus) mantroista on työelämän joustot. Viime joulukuussa pääministeri **Alexander Stubb** (kok), tuo vuorineuvosten vikkelä sanansaattaja, kertoi, että konsensus uhkaa jähmettää Suomen. Työelämään on saatava joustoja, Stubb julisti.

Taas tuo ympäripyöreä mitäänsanomaton määritelmä JOUSTOJA. Mitä helvetin joustoja? Jos tutkii esim. Metallin TES:a, siellä on erittäin monessa kohtaa lause: jollei paikallisesti toisin sovita. Siis on mahdollista sopia esim. työajoista erittäin joustavasti, jos vaan sovitaan eikä sanella.

Työelämän joustoihin otti kantaa myös EK:n eläkkeelle jäävä johtaja **Lasse Laatunen** Hesarin haastattelussa. Laatunenkaan ei jaksa kuunnella, varsinkaan nyt eläkkeellä, työelämästä kevyesti heitettyjä väittämiä. Kuten että Suomessa työelämän säännöt olisivat erityisen joustamattomia. ”Totuus on se, että työelämän säännöt eivät Suomessa kokonaisuutena ole yhtään sen jäykemmät kuin muuallakaan”, Laatunen kertoo kysyttäessä.

Näyttää siltä, että on käynnissä erittäin voimakas mielipiteiden muokkauskampanja ja tiedotussota ay-liikettä ja laajemmin työväenliikettä vastaan. Tähän asti porvarien selityksiin on uskottu. Onko nyt kuitenkin todettava, että ”kyllä kansa tietää”, kun seuraa kokoomuksen ja perussuomalaisten puoluekannatuksen hiljalleen hiipumista?

On selvästikin suuri merkitys sillä, kenen käsissä valtamedian omistus on. Jos yhteiskunnallisen tiedonvälityksen seuraamisen ainoa kanava on Iltiksen tai Iltalehden lööppijournalismi, omaksumamme maailmankuva ja näkemys ovat väistämättä yksipuolisia ja suorastaan virheellisiä. Tarvitsemme taustoitettua ja eri tulokulmista toimitettua tietoa. Tässä mielessä soisi myös työväenlehdistön säilyvän hengissä.

Tarmo Pekonen

Puheenjohtaja

METALLI 74:n JÄSEN

Ammattiosaton saunan vuokrauksen hinta jäsenille on alle omakustannushinnan, joten saunan vuokraus jäsenhintaan on tarkoitettu vain jäsenistön omaan käyttöön.

Toimikunnan tietoon on tullut tapauksia, että jäsen varaa saunan omalla nimellään ja sauna onkin jonkun esim. työosaston käytössä ja laskun maksaa työnantaja taikka jokin muu sponsori. Toki näin voi menetellä, että jäsen varaa saunan, mutta varattaessa on ilmoitettava laskun maksajan laskutustiedot.

Ammattiosasto ei tue jäsenhinnalla muiden kuin jäsenistönsä saunailtoja. Mikäli edellä mainittu käytäntö jatkuu, tulee ammattiosasto perimään jäseneltä joka on saunan varauksen tehnyt laskun erotuksen. Toinen vaihtoehto on, että toimikunta lopettaa saunan edullisemman jäsenhinnan kokonaan, laitattamalla saman hinnan kaikille saunan käyttäjille.

Toimikunta toivoo, että väärinkäytöksiä ei enää tule ja ammattiosasto voi palvella jäsenistöään saunan edullisemmalla jäsenhinnalla. Ei pilata itse omia etujamme.

Metalli 74:n toimikunta

Rautpohjan HEKO -oikeusjutun tilanne

Rautpohjan paikallisen sopimuksen erimielisyys hävittiin Hovioikeudessa. Tämän jälkeen Liitto haki valituslupaa Korkeimmasta oikeudesta. **Asian** ennakkotapausluonteen vuoksi Korkein oikeus tutkii ilmeisesti jutun erittäin tarkasti, ennen kuin myöntää valitusluvan. Lehden painoon mennessä valituslupaa Hovioikeuden päätöksestä ei ole myönnetty.

Korkeinoikeus Pohjoisesplanadi Helsinki

KULTTUURINURKKA

Lauri Viita, 17.2.1916 - 22.12.1965, oli Pispalassa syntynyt runoilija. 1947 ilmestyneessä esikoisteoksessaan Betonimylläri, tuo Pispalan Suuri Mylläri näkee jo kauas tulevaan ja kuvailee globaalin toimitusjohtajan runossaan **Johtaja:**

Sen joukon johtajaksi nimittäisin, ken pitkäkaulaisin on, pienipäisin ja takapuoleltansa täyteläisin. – Kas, kun jää painopiste matalalle, voi nousta kukonnuppi korkealle ja loistaa tunkiolta maailmalle!

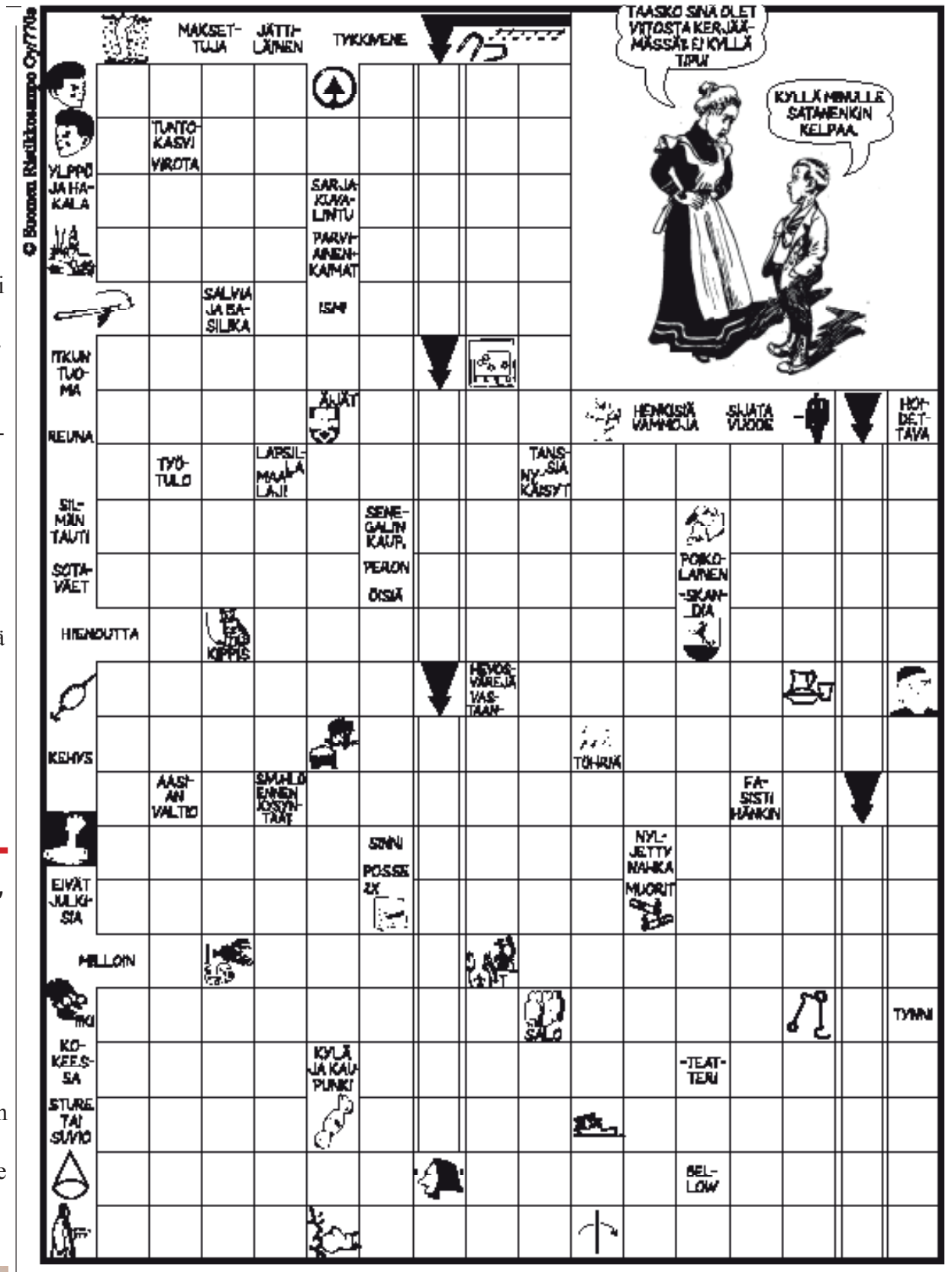

Sudoku

		9			1	6		
6	2		9		7			
	1	8		2			3	
			1		2			
		7						5
	9				5			
5			4			3		6
	8				6		1	7
		1				9		

Helpompaa

★★☆☆

Ruudukossa, jokainen vaaka- ja pystyrivi sekä 3x3 ruudun laatikko on täytettävä numeroilla 1–9 niin, että jokainen numero esiintyy rivillä tai laatikossa vain kerran.

Tässä sarjassa ratkaisu numeroin ilmaistuna.

7	3	4	8	5	6	1	2	9
9	1	5	4	7	2	3	6	8
8	2	6	9	3	1	5	4	7
5	9	6	2	1	3	7	8	4
1	8	3	7	4	5	2	9	6
2	4	7	6	8	9	1	3	5
3	7	8	5	2	1	4	6	9
9	6	1	3	6	4	9	7	2
4	5	2	1	9	7	3	1	6

ristikko 2/2014

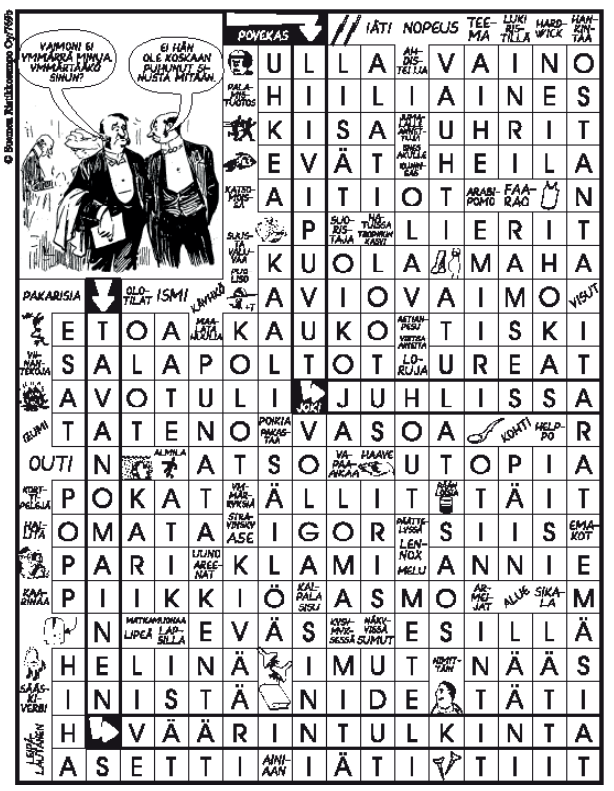

ratkaisu 1/2014

Operaatio Vakiduuni Jyväskylässä 14.2.2015

Operaatio Vakiduuni järjesti lauantaina 14.2.2015 kaksi tapahtumaa Suomessa. Tampereella ja Jyväskylässä.

Operaatio Vakiduunin Jyväskylän kampanja-aktiivit kokoontuivat lauantaina puolelta päivin lyhyeen briiffaukseen, jonka jälkeen aktiiviryhmä jalkautui keskustan kävelykadulle.

Tarkoitus oli tuoda tärkeä sanoma ihmisten tietoon, sitouttaa ihmisiä kampanjaan ja kerätä ihmisiltä nimiä kansalaisaloitteeseen nollatuntisopimusten kieltämiseksi. Keskustan kompassin vieressä oli Operaatio Vakiduunin ”tukikohta”, koju, jossa jaettiin tietoa kampanjasta ja makkaraa.

Huolimatta kylmästä säästä ja lumisateesta, oli väkeä kertynyt runsaasti Jyväskylän keskustaan. Osasyynä oli varmasti tulevat eduskuntavaalit ja paikalla olleet eduskuntavaaliehdokkaat, mutta todella moni kertoi tulleensa paikalle vain yhdestä syystä, saadakseen allekirjoittaa kansalaisaloitteen, joka on viime päivinä saanut paljon julkisuutta sanomalehdissä ympäri Suomen, myös televisiossa on käsitelty tätä tärkeää asiaa.

Tavoitimme paljon ihmisiä, toimme nollasopimukset satojen ihmisten mieliin ja keräsimme suuren määrän kansalaisaloitteita. Alkubriiffauksessa julistimme leikkimielisen kilpailun, kumpi kerää kansalaisaloitteeseen nimiä enemmän? Tampere vai Jyväskylä? Tampere keräsi 165 nimeä, Jyväskylä 251 nimeä. Jokainen nimi on yhtä tärkeä, joten molemmat voittivat.

Toivomme, että loppujen lopuksi voittajia ovat ne sadat tuhannet työntekijät, joita nollasopimukset ja pätkätyöt kohtuuttomilla ehdoilla koskettavat. Niin kuin yksi kampanjan sloganeista sanoo ”Kysymys on Ihmisten kunnioittamisesta”

Kuvat ja teksti **Jani Närhi**